Cennetin ağaçları olan kelimeler

Bursa'dan Mustafa Şahin: "Van'da Üstad'ın talebelerinden dinlemiştim: 'Bir gün Norşin Camii'nde namazdan sonra tesbihat yapılırken Üstad'ın arkasında bulunan cemaatten biri 33 defa okunan kelime-i mübarekeleri hızlı okumuş. Üstad geriye dönerek, 'kardaşım ne dediğini ben anlamıyorum' diyerek tepki göstermiş. Daha sonra da şu dersi vermiş: "Bu 33 defa okunan kelimeler Allah'ın isimleridir. Sen birisinin ismini yanlış söylesen o kişi sana kızmaz mı? Bu kelimeleri yavaş yavaş, manasını tefekkür ederek söylemek lâzım" demiş. Ben de böyle hızlı çekenleri çok görüyorum. Defalarca bu hatırayı anlatmama rağmen ve 'tesbihatı yavaş ve manasıyla yapalım' dememe rağmen bir türlü tesbihattaki hızı düşüremedik. Nereye koşuyoruz? Bu konuda nasıl tahşidat yapabiliriz? Tesbihatı usûlüne uygun şekilde tane tane yapmak için neler yapmalıyız?"

Namazı Besleyen Parçacıklar

Doğru söze ne denir? Bir kamburumuz bu bizim! Nereye koşuyoruz da, tesbihatın o canlı kelimelerini atlayıp geçiyoruz?

Onlar kuru kelimeler değil, canlı omurgalardır. Namazı beslerler ve namazdan beslenirler. Cennetin bağ ve bahçelerine, ağaçlarına ve ırmaklarına hayat veren canlı parçacıklarıdır onlar.

Çünkü onlar Allah'ın isimleridir. Her bir kelime-i mübareke ayrı bir zikirdir, ayrı bir ibadettir, ayrı bir candır. Telâffuz hatalarıyla düzgün okuyamaz isek, bu kelimeler

veya harfler yarın Cennette boğazımıza dizilir. Sağlayacağı faydayı sağlamaktan aciz kalır. Düşünün ebedî bağınız var, çubukları bakımsız… Bahçeniz var, ağaçları verimsiz… Köşkünüz var; sütunları dayanıksız… Ne yapsanız olmuyor!

Olmuyor; çünkü dünyadan beslendiği kaynaktan böyle kırık dökük gelmiş!

O Kelimeler Canlı Organizmalardır

Bu kelime-i mübarekeler canlı birer organizmadırlar. Her bir kelime değil, her bir harf bu organizmanın bir azasıdır. Söylemediğimizde veya atlayıp geçtiğimizde bu azayı öldürmüş oluyoruz. Meselâ "Sübhanallah" yerine hızlıca "Süb… Süp…" demekle kaç tane azayı kırdığımızı ve organizmayı öldürdüğümüzü hesap edelim. Peki, bu bize ne kazandırır? Sadece iki dakika erken kalkmamızı sağlar. Başka bir şey sağlamaz.

Bu organizmanın belini kırarak, tesbihatın semeresinden istifadeyi kaybetmişsek eğer; iki dakika için değer mi? Bunu bir daha nasıl kazanacağız?

O Kelimeler Cennetin Kerpiçleridir

Tespihte tekrar edilen her bir kelimeyi, hatta her bir harfi Cennetin bir kerpici sayalım. Cennetin hangi kerpicini gözden çıkarabiliriz?

Hazret-i Üstad gaybî bir vakıa naklediyor. "Eskiden bir zat, haremiyle beraber büyük bir makamda bulundukları halde, maişet müzayakası (darlığı) yüzünden haremi, demiş zevcine: "İhtiyacımız şedittir." Birden, altından bir kerpiç yanlarında hazır oldu. Haremine dedi: "İşte Cennetteki bizim kasrımızın bir kerpicidir."

Birden o mübarek hanım demiş ki: "Gerçi çok muhtacız ve ahirette de çok böyle kerpiçlerimiz var; fakat fani bir surette bu zayi olmasın, o kasrımızdan bir kerpiç noksan olmasın. Duâ et, yerine gitsin; bize lâzım değil." Birden yerine gitti, Keşifle gördüler."1

O Kelimeler Cennetin Ağaçlarıdır

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) bir Cennet vakıasını şöyle bildiriyor:

"Mi'raca çıkarıldığım gece İbrahim Aleyhisselâm ile karşılaştım. Bana, "Yâ Muhammed!" dedi. "Benden ümmetine selâm söyle ve onlara bildir ki, Cennetin toprağı güzeldir, suyu tatlıdır! Cennette ağaçlarla dolu vadiler ve bahçeler vardır. Bunların dikili ağaçları 'Sübhânallahi velhamdülillâhi velâ ilâhe illallahü vallâhü ekber'dir."2

Öyleyse biz tespihat yapmakla doğrudan Cennetin taşıyla, toprağı ile, suyu ile, ağacı ile, kerpici ile iştigal etmiş oluyoruz. Yani "Sübhanallah… Sübhanallah…Elhamdülillâh… Elhamdülillâh… Allâhü Ekber… Allâhü Ekber… Lâ İlâhe İllallah… Lâ İlâhe İllallah…" kelimelerinin her biri ile, -ki bir namaz tesbihatında toplamda 132 adet oluyor- Cennetin bahçelerine 132 adet ağaç dikmiş oluyoruz.

Öyleyse onları çekerken, şuurla, manasını hissederek, tefekkür ederek, dokunarak, sıcaklığını duyarak söylememiz gerekiyor. Bu da tam bir telâffuzla, tane tane söyleyerek, tane tane tadat ederek mümkün olacaktır.

Engelleyemediğimiz söyleyiş hatalarımız inşallah affedilir. Ama biz mümkün mertebe telâffuzumuzu düzeltmeye ve düzgün okumaya gayret edelim. Allah kabul etsin.

Dipnotlar:
1- Emirdağ Lahikası, s. 77.
2 -Tirmizî, Daavât, 59